

ивица отъ ясно-червенъ цвѣтъ, като че се бѣха разпукали розови пъпки . . . Никога нѣма да забравя тази хубава гледка! . . . Но изведнажъ като че горнята частъ на стѣната се събори, всичко се наведи и въ единъ мигъ цѣлата стѣна отъ фламинги се издигна на високо. Червената ивица я гледахъ вече на въздухъ; фламингитѣ хвѣрчаха наредени като жерави. Това бѣше още по-величествено! . . . Не се измина дълго врѣме и птицитѣ отново накацахъ по сжщия редъ“.

Фламингитѣ хвѣркатъ много леко и съ голѣма бързина. Гласътъ имъ е дрезгавъ и крякатъ като нашитѣ гжски. Хранятъ се съ дребни водни животни: червеи, раци и малки риби. Спускатъ дългата си шия въ дъното на блатото, извиватъ си главата, отварятъ широко устата си и поглъщатъ уловената храна.

Фламингитѣ сж много страхливи и всѣкога поставятъ стража, която дава знакъ, когато има опасност. Гнѣздото си правятъ въ блатото на плиткѣ мѣста и на пролѣтъ женската снася двѣ голѣми и продълговати яйца.

За да се улови фламингото е много трудно. Обикновено ходятъ да ги ловятъ нощъ. На двѣ или три ладии разперятъ дълги мрѣжи и ловцитѣ внимателно се приближаватъ къмъ стадото. Оплашенитѣ птици се забутватъ въ тъмнината и нѣкои се улавятъ въ приготвената мрѣжа.

Уловеното фламинго може да живѣе въ нарочно приготвена клѣтка, каквито има въ зоологическитѣ градини. Въ срѣдата на клѣтката има